

поиспытамы, щѣ разумѣемъ, чи който дѣ-
ма това, не безъ причина го дѣма, ами,
или ѿ Зависть, за да ѣ токму онъ почтенъ,
или ѿ невѣжество. И ако познаемъ, чи ѿ
Зависть, треба да го не вѣрваме: Защо За-
вистливиятъ го ѿслѣпила слобата, ѿ ко-
то и своето си добро не познава: Зависть
бо, рече, не вѣсть предпочитати по-
лезнаа. Ако ли ѿ невѣжество, пакъ не
треба да го вѣрваме: Защо то оучи, което
самъ не знае, или, защото той не знае,
та иска и другитѣ да са подобни немъ. То-
гѣ ради единъ такъвъ ѣ подобенъ на вѣ-
повата лисица, която защото немала оу-
пашка, советовала и другитѣ лисицы да
си искасатъ оупашкитѣ, за да покрые сво-
та срамота съ общото слѣ на другитѣ.

Дѣматъ при това нѣкои си, чи оучени-
тѣ бѣли лошави. Вѣстина. Не са ѿричамъ
со вѣемъ ѿ това: защото има и такива нѣ-
кои си слошастни, който са оучили, но не
токму не са ползовали ѿ оученіето, ами са
и ѿбезумили іѡще: Защото си бѣли безум-
ни, и скъдумни, закойто дѣма Соломонъ: